

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การประเมินผลการใช้โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจสำหรับผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน โรงพยาบาลลำปาง

ผู้เขียน นางรพีพรรณ น้อยปิ่น

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. พิกุล บัญช่วง	ประธานกรรมการ
อาจารย์สุชาติพิชัย อุปลาบัติ	กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันเป็นความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นอย่างเฉียบพลันที่นำไปสู่ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ที่มีการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจเพิ่มขึ้น และส่งผลให้ความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายของผู้ป่วยลดลง การฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจเป็นกิจกรรมที่จำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินผลการใช้โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจสำหรับผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน โรงพยาบาลลำปาง โดยใช้กรอบแนวคิดคุณภาพการดูแลของ โคนาบีเดียน (Donabedian, 2003) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจ และหอผู้ป่วยสามัญ อายุรกรรม โรงพยาบาลลำปาง จำนวน 14 ราย และผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจ โรงพยาบาลลำปาง จำนวน 25 ราย ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ ซึ่งประกอบด้วยแผนการสอนและคู่มือการปฏิบัติตัวสำหรับผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน 2) แบบสอบถามการปฏิบัติของพยาบาลตามโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจสำหรับผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ทดสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .81 และค่าความเชื่อมั่นที่ทดสอบโดยการ ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ .84 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของพยาบาลต่อการให้การดูแลตามโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ 4) แบบวัดความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายที่ นฤมล นุ่มพิจิตร และคณะ (2542)

แปลและตัดแปลงมาจากดัชนีวัดความสามารถในการทำกิจกรรมของคู้ก (The Duke Activity Status Index [DASI]) มีค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำเท่ากับ .99 และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการได้รับการดูแลตามโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา

ผลการศึกษานี้พบว่า

1. การปฏิบัติตามโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจของพยาบาล สามารถปฏิบัติได้ทุกครั้ง (ร้อยละ 100.00) ในจำนวน 10 ข้อ และสามารถปฏิบัติได้บางครั้ง (ร้อยละ 41.02) จำนวน 4 ข้อ
2. คะแนนความพึงพอใจของพยาบาลต่อการให้การดูแลตามโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจสำหรับผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน มีคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 2.82 (SD = 0.359, Range = 2.00-3.00) โดยอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 85.71 และระดับปานกลาง ร้อยละ 14.29
3. ความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน หลังได้รับโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ เฉลี่ย 7.10 METs (SD = 0.841, Range = 5.50-8.00) โดยอยู่ที่ระดับ 5-7 METs ร้อยละ 24.00 และระดับมากกว่า 7 METs ร้อยละ 76.00
4. คะแนนความพึงพอใจของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันต่อการได้รับการดูแลตาม โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ มีคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 2.86 (SD = 0.331, Range = 2.00-3.00) โดยอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 88.00 และระดับปานกลาง ร้อยละ 12.00

ผลการศึกษานี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อส่งเสริมให้ผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามปกติ

Independent Study Title Evaluation of Cardiac Rehabilitation Program Implementation for Patients with Acute Myocardial Infarction Lampang Hospital

Author Mrs. Rapepan Noypin

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Pikul Boonchuang Chairperson

Lecturer Suthatip Upalabut Member

ABSTRACT

Acute myocardial infarction is an acute illness that leads to a chronic illness and it causes an increase in cardiac function, which decreases patients' functional capacity. Cardiac rehabilitation is recognized as a necessary activity to increase their functional capacities. The purpose of this study was to evaluate the cardiac rehabilitation program implementation for patients with acute myocardial infarction at Lampang hospital. The study based on the Quality of Care Framework developed by Donabedian (2003) and the subjects included 14 registered nurses who work in Cardiac Care Unit and Medication Department, Lampang hospital and 25 acute myocardial infarction patients who are admitted into the Cardiac Care Unit, Lampang hospital during December 2007 to March 2008. The instruments composed of: 1) Cardiac Rehabilitation Program, which consisted of a teaching plan and a manual of practice for patients with acute myocardial infarction; 2) Nurses' Practice in Cardiac Rehabilitation Questionnaire, which the content validity was confirmed by 3 experts and the value was .81 and Cronbach's alpha coefficient reliability was tested and the value was .84; 3) Nurse's Satisfaction in providing cardiac rehabilitation program Questionnaire; 4) Functional Capacity Index, which was translated into Thai by Numepijit and colleagues (1999) from The Duke Activity Status Index (DASI). Reliability was tested using test-retest method and the value was .99; and 5) Patient's Satisfaction

of cardiac rehabilitation program Questionnaire. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results of this study revealed that:

1. Nursing practice following the cardiac rehabilitation program could be done every time (100.00%) in 10 items, and could be partially practiced (41.02%) in 4 items.
2. The mean value scores of nurses' satisfaction in providing the Cardiac Rehabilitation Program was 2.82 (SD = 0.359, Range = 2.00-3.00) while 85.71% of the nurses were satisfied at a high level and 14.29% at a moderate level.
3. The mean value of patients' functional capacity after receiving the Cardiac Rehabilitation Program was 7.10 METs, (SD = 0.841, Range = 5.50-8.00) while 24.00% of the patients were at the level 5-7 METs and 76.00% of patients were at a level of more than 7 METs.
4. The mean value scores of patients' satisfaction in receiving the Cardiac Rehabilitation Program was 2.86 (SD = 0.331, Range = 2.00-3.00) while 88.00% of patients were satisfied at a high level and 12.00% at a moderate level.

The results of this study could be used as nursing practice to promote normal daily living of patients with acute myocardial infarction.